

Sygn. akt I CZ 90/09

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Stanisław Dąbrowski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa reprezentowanego przez Ministra Skarbu
Państwa

przeciwko M. Spółce z o.o.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2009 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 sierpnia 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną strony pozwanej od postanowienia tego Sądu z 30 kwietnia 2009 r. oddalającego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 17 października 2008 r. o odrzuceniu zażalenia na postanowienie o odrzuceniu zarzutów od nakazu zapłaty, uznając skargę za niedopuszczalną.

W zażaleniu na to postanowienie strona pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z jednoznacznego brzmienia art. 398¹ § 1 k.p.c. wynika, że skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Jest zatem oczywiste, że skarga kasacyjna nie przysługuje od postanowienia oddalającego zażalenie na postanowienie o odrzuceniu zażalenia dotyczącego orzeczenia o odrzuceniu zarzutów od nakazu zapłaty. W związku z tym podnoszone w zażaleniu do Sądu Najwyższego argumenty, że zaskarżone orzeczenie jako postanowienie kończące postępowanie w sprawie powinno podlegać zaskarżeniu skargą kasacyjną należy uznać jedynie za postulat pod adresem ustawodawcy i nie mogą one być uznane za uzasadnione.

Z tych względów zażalenie należało oddalić (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).